

Sammanfattning av fredagens predikan 22 november 2024: "Start av diskussionen om fördraget med Quraish"

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah, sa Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han skulle fortsätta att nämna om Hudaibiyah-fördraget.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

"När den Helige Profeten nådde Hudaibiyahs dal slog han sig ner bredvid dess vattenbrunn. När följeslagarna hade slagit upp läger kom en berömd hövding från Khuza'ah-stammen vid namn Budail bin Warqa, som bodde i en närliggande region, för att träffa den Helige Profeten (sa) med några av hans medarbetare och sa: "Folket i Mecka är redo för krig och de ska aldrig låta dig komma in i Mecka." Den Helige Profeten (sa) svarade:

"Vi har inte kommit med avsikten att kriga, snarare har vi bara kommit för att utföra 'Umrah'. Tyvärr, trots att krigets eld har bränt dem till stoft, avstår de fortfarande inte från att slåss. Jag är till och med beredd att ingå en vapenvila med dem så att de kan upphöra med kriget mot mig och lämna mig fri för de andra. Om de emellertid förkastar detta mitt förslag och insisterar på att hålla stridens eld i lågor, så svär jag också vid hans namn i vars hand är mitt liv, att jag inte skall dra mig ur denna strid, förrän jag dör för denna sak, eller Gud ger mig seger. Om jag ställs inför nederlag i den här striden, så slutar historien, men om Gud ger mig seger, och religionen som jag har fört med mig får dominans, då borde folket i Mecka inte tveka att tro på mig."

Budail bin Warqa blev mycket rörd av detta uppriktiga och allvarliga tilltal. Han bad den Helige Profeten (sa), "Om du ger mig lite andrum, ska jag åka till Mecka och förmedla ditt budskap för att söka försoning." Den Helige Profeten (sa) tillät honom att göra det och Budail begav sig till Mecka med några av sina medarbetare.

När Budail bin Warqa nådde Mecka, samlade han Quraish och sa, "Jag har kommit från den mannen (dvs. Muhammed, Allahs Sändebud (sa)), [det var en sed hos araberna att i sådana situationer när man talar om en välkänd person, istället för att hänvisa till hans namn, användes orden "den här personen" eller "den personen"] och han har lagt fram ett förslag för mig. Om du tillåter mig, ska jag då presentera det för dig?" Efter detta började de häftiga och oansvariga människorna bland Quraish att säga: "Vi ska inte lyssna på något han har att säga." Men de inflytelserika och betrodda människorna bland Quraish sa: "Ja, informera oss om förslaget." Som sådan upprepade Budail förslaget från den Helige Profeten (sa). Efter detta reste sig en man vid namn 'Urwah bin Mas'ud, som var en mycket inflytelserik hövding för stammen Thaqif, och som var närvarande i Mecka vid

den tiden. På det forntida arabiska sättet började han säga: *"O ni människor! Är jag inte som en far för dig?"* De svarade jakande. Han sade: *"Är inte er lott som mina söner?"* Återigen svarade de jakande. Då sa 'Urwah: *"Tvivlar du på mig på något sätt?"* Quraish svarade, *"Inte alls!"* Han sa, *"Då är det min uppfattning att den här mannen (dvs. Muhammad (sa)) har presenterat ett utmärkt förslag. Du bör acceptera detta förslag och jag ber dig att tillåta mig att gå till Muhammad (sa) för att ytterligare diskutera detta förslag."* Quraish sa: *"Gå och diskutera detta förslag."* (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 126-127)

Makkanernas bus

Hans Helighet (aba) sa att Urwah presenterade sig inför den Helige Profeten (sa) och berättade för honom att Makkanerna var förberedda för krig och hade svurit att de inte skulle låta muslimerna gå nära Ka'bah och de skulle bara ge efter om de dödades. Urwah sa att han aldrig hade hört talas om någon som skulle döda sitt eget folk. Han försökte också skapa rädsla genom att säga till den Helige Profeten (sa) att ansiktena på de följeslagare han såg runt omkring sig visade för honom att de inte skulle göra annat än att fly. Han sa att om den Helige Profeten (sa) kämpade mot Quraish så skulle hans folk överlämna honom till Quraish och han skulle bli fängslad. När han hörde detta blev Hazrat Abu Bakr (ra) arg och sa att detta aldrig skulle vara möjligt och aldrig skulle hända.

Hans Helighet (aba) sa att när Urwah skulle tala till den Helige Profeten (sa) skulle han röra vid den Helige Profetens (sa) skägg. Hazrat Mughirah (ra) stod bredvid den Helige Profeten (sa) med sitt svärd, och när Urwah sträckte ut sin hand för att röra vid den Helige Profetens (sa) skägg, flyttade Hazrat Mughirah (ra) sin hand bort och varnade honom att inte försöka rör vid den Helige Profetens (sa) skägg. Efter detta påminde Urwah Mughirah (ra) om en tjänst han hade gjort för honom under okunnighetens tid. Efter att ha avslutat sitt samtal med den Helige Profeten (sa), gick Urwah tillbaka till Quraish och sa att han hade besökt många kungar och härskare, men han hade aldrig sett någon kung vars följeslagare lydde och hedrade sin ledare, lika mycket som följeslagarna från den Helige Profeten (sa) lyda och ära honom. Även om Urwah hade gått för att skrämma den Helige Profeten (sa) och muslimerna, var detta intrycket som han återvände med. Som sådan försökte han resonera med Quraish och sa att han kände att det skulle vara bäst för Quraish att acceptera den Helige Profetens (sa) förslag och komma till en överenskommelse om fred och slutligen tillåta honom att besöka Ka'bah.

Hans Helighet (aba) sa att under denna resa finns det också detaljer om att Hazrat Ka'b bin Ujrah (ra) tillåts ett undantag angående rakningen av hans huvud. Medan de var i Hudaibiyah befann sig muslimerna i delstaten ihram (en delstat där man tar på sig två vita lakan och man bland annat inte kan klippa sig i detta tillstånd). Hazrat Ka'b (ra) hade långt hår som var fyllt av löss som till och med föll ner i hans ansikte. När den Helige Profeten (sa) såg detta tillstånd gav han Hazrat Ka'b (ra) tillåtelse att raka sitt huvud. Gud den allsmäktige uppenbarade följande koranvers:

"Och den som är sjuk eller har en sjukdom i huvudet, bör göra en försoning antingen genom att fasta eller allmosor eller ett offer." (The Holy Qur'an, 2:197)

Hans Helighet (aba) sa att olika människor från Quraish skulle söka tillstånd och besöka den Helige Profeten (sa) som ambassadörer. En annan person bland dem var Mikraz. När den Helige Profeten (sa) såg honom sa att det verkade som en bedragare. Han sa sedan samma sak till honom som han sa till Budail och Urwah.

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) också skickade en ambassadör till Quraish, nämligen Hazrat Khirash bin Umayyah (ra). Ikrimah hamstrade kamelen han red och hade till och med för avsikt att döda honom men blev stoppad av några andra. Hazrat Khirash (ra) återvände till den Helige Profeten (sa) och informerade honom om vad som hände. Quraish fortsatte att begå klagomål, men den Helige Profeten (sa) fortsatte att förlåta dem.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'Makkahs Quraish räckte inte till detta, snarare i blindhet av deras raseri avsåg de också att nu när den Helige Profeten (sa) och hans följeslagare var så nära Mecka och så mycket långt från Medina, skulle en attack inledas emot honom, så att han må skadas så mycket som möjligt. För detta ändamål sände de ett parti på omkring 40 till 50 män mot Hudaibiyah och under förhandlingarnas slöja instruerades dessa människor att kretsa runt det muslimska lägret och, när det var möjligt, fortsätta att skada muslimerna. Faktum är att från vissa berättelser kan man till och med konstatera att dessa människor var 80 till antalet och vid detta tillfälle konspirerade de till och med för att mörda den Helige Profeten. Muslimerna förblev dock vaksamma i deras ställe. Som sådan upptäcktes hemligheten bakom denna konspiration av Quraish och alla berörda arresterades. Muslimerna var mycket missnöjda över denna handling av folket i Mecka, som de begick i Ashhur-e-Huram och i den heliga närheten av Haram vid det, men den helige profeten (sa) förlät dem och tillät det inte att bli ett hinder i förhandlingarna.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 130-131)

Hazrat Uthman (ra) skickad som ambassadör till Quraish och Bai'at-e-Ridwan

Hans Helighet (aba) sa att det också finns en incident där den Helige Profeten (sa) skickade Hazrat Uthman (ra) som ambassadör mot Quraish. Inledningsvis uttryckte Hazrat Umar (ra) att han inte hade några allierade bland Quraish och de skulle inte effektivt lyssna på budskapet han konverterade och hellre skulle vilja döda honom. Istället föreslog han att Hazrat Uthman (ra) skulle vara mest lämpad för denna uppgift eftersom han var väl respekterad och hade allierade, därför skulle han kunna förmedla budskapet mer effektivt. Därför gav den Helige Profeten (sa) Hazrat Uthman (ra) i uppdrag att förmedla budskapet till Quraish att muslimerna inte hade för avsikt att slåss, utan bara hade för avsikt att utföra Umrah (mindre pilgrimsfärd).

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'[Den Helige Profeten (sa)] instruerade Hadrat 'Uthman (ra) att åka till Mecka och informera Quraish om muslimernas fredliga planer och deras avsikt att utföra 'Umrah. Den Helige Profeten (sa) gav

också Hadrat 'Uthman ett personligt brev som var adresserat till Quraishs hövdingar. I detta brev hade den Helige Profeten (sa) förklarat syftet med sin resa och försäkrat Quraish att deras syfte bara var att iakttä en dyrkan och att de i fred skulle utföra 'Umrā och återvända därefter. Den Helige Profeten (sa) sa också till Hadrat 'Uthman (ra) att, "Försök att möta de svagare muslimerna också och lyft deras humör och säg till dem att visa lite mer tålmod. För Gud kommer snart att öppna dörren till framgång för oss."

Hadrat 'Uthman (ra) gick till Mecka med detta budskap, och efter att ha träffat Abu Sufyan, som var hövdingen för Mecka vid den tiden samt en nära släkting, presenterades Hadrat 'Uthman (ra) inför en offentlig sammankomst. I detta möte presenterade Hadrat 'Uthman (ra) ett brev skickat av den Helige Profeten (sa) och detta brev var också läst individuellt av Quraishs hövdingar. Men trots detta höll alla människor envist fast vid åsikten att hur som helst, muslimerna inte kunde komma in i Mecka det året. På insisterande av Hadrat 'Uthman (ra) sa de, "Om du är ytterst angelägen, då kan vi ge dig speciellt tillstånd att kringgå Ka'bah, men inte mer." Hadrat 'Uthman (ra) sa, "Hur är detta möjligt att Allahs Sändebud stoppas utanför Mecka och jag går runt Ka'bah?" Men Quraish accepterade ingenting, och till slut förberedde sig Hadrat 'Uthman (ra) för att återvända. I det här fallet fängslade de onda människorna i Mecka, kanske med tanken att de på detta sätt skulle kunna säkra mer fördelaktiga villkor för sig själva i förhandlingar, Hadrat 'Uthman (ra) och hans följeslagare i Mecka. Efter detta spreds ryktet bland muslimerna att folket i Mecka hade dödat Hadrat 'Uthman (ra).

När denna nyhet nådde Hudaibiyah blev muslimerna upprörda, eftersom Hadrat 'Uthman (ra) var den Helige Profetens (sa) svärson och var bland de mest ärevördiga följeslagare. Han hade åkt till Mecka som en islamisk ambassadör. Dessutom var dessa dagar också av de heliga månaderna, och då var Mecka själv en helgedom. Den Helige Profeten (sa) gjorde omedelbart ett tillkännagivande och samlade sina följeslagare under ett akaciaträd. När följeslagarna hade samlats, nämnde den Helige Profeten (sa) dessa nyheter och sa: "Om dessa nyheter är sanna, så vid Gud, kommer vi inte att flytta från denna plats förrän vi söker hämnd för 'Uthman." Då sade den helige profeten (sa) till följeslagarna, "Kom och lägg din hand på min hand (vilket är den islamiska vägen för Bai'at) och avlägg en ed att ingen av er ska visa ryggen och offra sitt liv om det behövs, men ska inte dra sig tillbaka från denna plats." Efter detta tillkännagivande kastade följeslagarna sig framåt på ett sådant sätt som om de välte över varandra. Varje enskild person bland dessa 1400 till 1500 människor (som var hela muslimernas lott vid den tiden) sålde sig återigen i lojalitet från sin älskade mästare. När Bai'at ägde rum, placerade den Helige Profeten (sa) sin vänstra hand på hans högra och sa: "Detta är Uthmans hand, för om han var här, skulle han inte ha blivit kvar i detta heliga förbund. Men vid denna tidpunkt är han engagerad i Allahs och Hans Sändebuds verk." Som sådan kom denna strålande scen till sitt slut.

I islamisk historia är denna Bai'at känd som Bai'at-e-Ridwan, det vill säga den Bai'at där muslimerna fick belöningen av Guds fullständiga nöje. Den heliga Koranen har också särskilt nämnt denna Bai'at. Det står:

"O Budbärare, Allah den Upphöjde var välnöjd med muslimerna när de tog Bai'at under trädet. Ty genom denna Bai'at fördes den uppriktighet som var gömd i deras hjärtan till den urskiljbara kunskapen om Gud. Så Gud uppenbarade lugn i deras hjärtan och belönade dem med en nära seger nära till hands."

Följeslagarna skulle också hänvisa till denna Bai'at med stor stolthet och kärlek och många av dem sa ofta till dem som kom senare att, "Ni anser att erövringen av Mecka är segern, men vi anser att Bai'at-e- Ridwan att vara den faktiska segern. Det råder ingen tvekan om att denna Bai'at tillsammans med dess detaljer var en magnifik stor seger, inte bara för att den öppnade dörren till framtida segrar utan också för att uppoffringsandan i islam, som var den centrala punkten i Muḥammads religion (sa), manifesterades på ett högst magnifikt sätt. Dessutom visade dessa anhängare av islam genom sina handlingar att de var beredda att förhandla med liv och död på alla områden för deras budbärare skull och sanningen han hade kommit med. Det är därför, medan de hänvisade till Bai'at-e-Ridwan, skulle de ärade följeslagarna säga: "Denna Bai'at var en ed till döden. Med andra ord, det var en Bai'at av eden att varje muslim skulle offra sitt liv för Islams skull och dess ära, men inte dra sig tillbaka." Ett annat framträdande drag i denna Bai'at var dessutom att denna ed och överenskommelse inte bara var en muntlig förklaring i ett tillstånd av tillfällig känsla. Tvärtom, det var rösten från hjärtans djup, bakom vilken muslimernas fulla kraft förenades i ett enda fokus.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 3, s. 132-135)

Hans Helighet (aba) sa att han skulle fortsätta att nämna dessa detaljer i framtiden.

Vädjan om böner i ljuset av världens svåra situation

Hans helighet (aba) sa att som alla är medvetna om går förhållandena även i Europa snabbt mot krig. Det finns ett ökande hot om att kriget mellan Ukraina och Ryssland sprider sig och andra europeiska nationer hotas. De flesta intelligenta och fredssökande ledare är oroliga över detta tillstånd. I vilket fall som helst, be att Allah den Allsmäktige skyddar Ahmadis och alla de som söker fred mot de negativa effekterna av dessa saker. Må dessa människor inte använda sådana vapen i detta krig som kommer att påverka framtida generationer negativt.

Hans helighet (aba) uppmanade också till böner för muslimska nationer; må Allah den Allsmäktige ge dem förnuft och förståelse och göra det möjligt för dem att inse sanningen.

Hans helighet (aba) uppmärksammade också det faktum att på grund av det sätt på vilket tillståndet snabbt har försämrats och fortsätter att försämrats, även om folk redan är medvetna, ville han återigen uppmärksamma det faktum att alla borde sträva efter att förvara ransoner i 2-3 månader i sina hem. Men viktigast av allt, alla bör sträva efter att komma närmare Gud, att uppnå hans nöje och att stärka sin relation med honom. Må Allah göra det möjligt för oss att göra det.

Sammanfattning utarbetad av The Review of Religions